

Eduskunnan vastaus hallituksen esitykseen laiksi valmisteverotuslain muuttamisesta

Eduskunnalle on annettu hallituksen esitys n:o 208/1998 vp laiksi valmisteverotuslain muuttamisesta. Eduskunta, jolle valtiovarain-

valiokunta on antanut asiasta mietintönsä n:o 47/1998 vp, on hyväksynyt seuraavan lain:

Laki

valmisteverotuslain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

kumotaan 29 päivänä joulukuuta 1994 annetun valmisteverotuslain (1469/1994) 51 §:n 6 momentti, 54 §:n 5 momentti ja 54 a §:n 2 momentti, sellaisina kuin niistä ovat 54 §:n 5 momentti ja 54 a §:n 2 momentti laissa 900/1995, *muutetaan* 7 §:n 1, 2 ja 7 kohta, 8 §, 10 §:n 1, 2 ja 5 momentti, 11 §:n 4 momentti, 12 §:n 1 momentti, 14 §:n 3 ja 4 momentti, 16 §:n 10 kohta, 17, 22 ja 24 §, 33—35 §, 40 §:n 1 momentti, 41 §:n 1 momentti, 9 ja 11 luvun otsikko, 52, 60—62 §, 68 §:n 2 momentti, 69 ja 73 §,

sellaisina kuin niistä ovat 10 §:n 5 momentti, 16 §:n 10 kohta ja 24 § mainitussa laissa 900/1995, 11 §:n 4 momentti laissa 1265/1996, 33 § osaksi mainitussa laissa 900/1995 ja 62 § osaksi mainitussa laissa 1265/1996, sekä

lisätään 7 §:ään uusi 8 kohta, lakiin uusi 10 a ja 15 a §, 16 §:ään, sellaisena kuin se on osaksi mainituissa laeissa 900/1995 ja 1265/1996, uusi 5 a ja 10 a kohta, lakiin uusi 18 a ja 22 a § sekä siitä lailla 1556/1995 kumotun 37 §:n tilalle uusi 37 §, 38 §:ään uusi 3 momentti, lakiin uusi 54 b, 54 c, 62 a ja 64 a § sekä 72 §:ään uusi 2 momentti seuraavasti:

7 §

Tässä laissa tarkoitetaan:

1) *valtuutetulla varastonpitäjällä* luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, jolle tulliviranomainen on myöntänyt oikeuden ansiotoiminnassaan verottomassa varastossa valmistaa, jalostaa, varastoida, vastaanottaa yhteisöstä tai tuoda varastoon yhteisön ulkopuolelta taikka lähettää tällaisesta varastosta valmisteveron alaisia tuotteita väliaikaisesti valmisteverottomina;

2) *verottomalla varastolla* sellaista tulliviranomaisen hyväksymää paikkaa, jossa valtuutettu varastonpitäjä ansiotoiminnassaan valmistaa, jalostaa, varastoi, vastaanottaa yhteisöstä tai jonne varastonpitäjä tuo yhteisön ulkopuolelta taikka josta tämä lähettää

valmisteveron alaisia tuotteita väliaikaisesti valmisteverottomina;

7) *kaukomyyynnillä* myyntiä, jossa muu kuin valtuutettu varastonpitäjä, rekisteröity tai rekisteröimätön elinkeinonharjoittaja ostaa toisesta jäsenvaltiosta valmisteveron alaisia tuotteita, jotka myyjä tai joku tämän puolesta lähettää tai kuljettaa suoraan tai toisen jäsenvaltion kautta; myyjällä, joka myy tuotteita Suomeen edellä tarkoitetulla tavalla, on oltava Suomessa *veroedustajana* täällä asuva tai toimiva henkilö, jolle tulliviranomainen on myöntänyt oikeuden suorittaa valmistevero myyjän puolesta täällä vastaanotetuista tuotteista;

8) *verokaudella* kalenterikuukautta, jollei

tullihallitus erityisistä syistä määrää toisin jonkin verovelvollisen osalta.

8 §

Luvan toimia valtuutettuna varastonpitäjänä, rekisteröitynä elinkeinonharjoittajana tai veroedustajana sekä luvan verottoman varaston pitämiseen antaa tullihallitus hakemuksesta. Lupa voidaan myöntää sille, jolla katsotaan olevan riittävät taloudelliset ja muut edellytykset luvassa tarkoitetun toiminnan harjoittamiseen sekä vaadittava luotettavuus. Luvan on oltava voimassa toiminnan alkaessa ja sen aikana. Luvan katsotaan päättyvän, jos luvan haltija asetetaan konkurssiin.

Lupapäätöksessä on vahvistettava ne ehdot, joita luvan haltijan on noudatettava. Lupa voidaan peruuttaa tai sitä voidaan muuttaa, jos siihen on syytä. Tullihallitus voi lupaa peruuttaessaan tai muuttaessaan määrätä siihen liittyviä ehtoja.

Tullihallitus pitää 1 momentissa tarkoitettua luvansaajista ja verottomista varastoista rekisteriä. Rekisteriin merkitään vastaavat toisten jäsenvaltioiden luovuttamat tiedot. Tullihallituksen tai piiritullikamarin on tarvittaessa annettava rekisteristä tietoja.

10 §

Valtuutettu varastonpitäjä on verovelvollinen verottomasta varastosta kulutukseen luovutetuista tuotteista ja varastossa todetusta verotettavasta hävikistä. Jos valtuutettu varastonpitäjä valmistaa Suomessa tuotteita toisen Suomessa toimivan valtuutetun varastonpitäjän lukuun ja tämän toimeksiannosta, tullihallitus voi hakemuksesta määrätä, että verovelvollinen on toimeksiantaja. Rekisteröity ja rekisteröimätön elinkeinonharjoittaja sekä veroedustaja ovat verovelvollisia vastaanottamista tuotteista.

Verovelvollinen yhteisön ulkopuolelta tuotavista tuotteista on tullikoodeksissa tarkoitettu tavaranhaltija tai muu velallinen, jos verovelvollisuus ei määräydy 1 momentin nojalla. Tätä sovelletaan myös siihen, joka rinnastetaan tavaranhaltijaan tai muuhun velalliseen, kun tuotteita tuodaan Suomen valmistealueelle tullikoodeksin 3 artiklassa tarkoitetun yhteisön tullialueen sellaisesta osasta, joka ei kuulu yhteisön veroalueeseen.

Muissa kuin edellä tässä pykälässä tarkoitetuissa tapauksissa verovelvollinen on se, joka kaupallisessa tarkoituksessa tai muutoin

vastaanottaa tai pitää hallussaan valmisteveron alaisia tuotteita ja joka on tuotteita vastaanottaessaan tai hankkiessaan tiennyt tai jonka olisi kohtuudella pitänyt tietää, että tuotteita ei ole asianmukaisesti verotettu Suomessa. Verovelvollisuudesta eräissä tapauksissa säädetään lisäksi 10 a, 11, 12, 18 ja 18 a §:ssä. Verovelvollisuudesta voidaan säätää myös asianomaisessa valmisteverolaissa tästä pykälästä poikkeavalla tavalla.

10 a §

Joka valtuutetun varastonpitäjän konkurssiin asettamisen jälkeen luovuttaa varastosta kulutukseen valmisteveron alaisia tuotteita, on velvollinen suorittamaan tuotteista valmisteveron siten kuin tässä laissa säädetään valtuutetusta varastonpitäjästä.

11 §

Milloin yhteisön ulkopuolelle vietävät valmisteveron alaiset tuotteet on asetettu toisessa jäsenvaltiossa tullikoodeksin 91 artiklassa tarkoitettuun ulkoisen passituksen menettelyyn eikä menettelyä päätetä sitä koskevien säännösten mukaisesti, tuotteista on suoritettava valmistevero tämän lain mukaisesti, jos tuotteet ovat Suomessa tai voidaan olettaa, että ne on täällä kulutettu. Verovelvollinen tällaisista tuotteista on tullikoodeksissa tarkoitettu velallinen.

12 §

Yhteisön ulkopuolelta tuotavista tuotteista suoritettavasta valmisteverosta vastaa 10 §:n 2 momentissa tarkoitetun verovelvollisen lisäksi se valtuutettu varastonpitäjä, jonka verottomaan varastoon tuotteet siirretään tai johon ne olisi pitänyt siirtää.

3 luku

Veron määräämisen ajankohta ja verotettavat määrät

14 §

Tämän lain 10 §:n 3 momentissa tarkoitettulle verovelvolliselle vero määrätään verokauden aikana verolliseen tarkoitukseen käytetyistä tuotteista. Verotukseen sovelletaan muutoin, mitä tässä laissa säädetään rekisteröidystä elinkeinonharjoittajasta.

Muissa kuin edellä tässä pykälässä tarkoitetuissa tapauksissa vero määrätään niistä tuotteista, jotka kulloinkin on vastaanotettu tai joista vero on muutoin suoritettava.

15 a §

Jos valtuutetun varastonpitäjän verotonta varastoa koskeva lupa peruutetaan, varastonpitäjän on suoritettava valmistevero verottomassa varastossa luvan päättyessä olevista tuotteista. Valmistevero määrätään tällöin luvan voimassaolon päättymistä seuraavana päivänä voimassa olevien säännösten mukaan. Vero on ilmoitettava ja suoritettava siten kuin 22 §:n 2 momentissa ja 35 §:n 2 momentissa säädetään.

Mitä 1 momentissa säädetään, ei sovelleta silloin, kun valtuutettu varastonpitäjä on asetettu konkurssiin.

16 §

Verottomia ovat:

5 a) tuotteet, jotka tulliviranomainen on takavarikoinut tai jotka muuten ovat tullin hallussa; tulliviranomainen voi siirtää tällaiset tuotteet verotta 1, 2 ja 4 kohdassa mainittuihin tarkoituksiin taikka Suomessa hävitettäviksi, käytettäväksi muiden tuotteiden valmistukseen tai denaturoitavaksi;

10) jollei tässä laissa toisin säädetä, yksityishenkilön yhteisön ulkopuolelta Suomessa olevalle toiselle yksityishenkilölle lähettämät vähäarvoiset, muut kuin kaupalliset lähetykset alkoholijuomia lukuun ottamatta, yhteisön ulkopuolelta saapuvien moottoriajoneuvojen ja erikoiskonttien mukanaan tuoma polttoaine sekä matkustajatuomisina yhteisön ulkopuolelta tuotavat tuotteet, samoilla edellytyksillä ja samoin rajoituksin kuin näiden tuotteiden tullittomuudesta säädetään;

10 a) yhteisön ulkopuolelta saapuvan, muun kuin 6 kohdassa tarkoitetun vesialuksen polttoainesäiliössä tai varasäiliössä oleva polttoaine, joka on tarkoitettu aluksen omaa käyttöä varten;

17 §

Valtuutetulla varastonpitäjällä on oikeus vähentää verokaudelta suoritettavasta valmisteverosta asianomaisen verokauden aikana verottomaan varastoon palautetuista tuotteista suoritettu tai suoritettava valmistevero.

Lisäksi varastonpitäjällä on oikeus vähentää

verokaudelta suoritettavasta valmisteverosta sellaisista tuotteista suoritettu tai suoritettava valmistevero, joiden hävikki taikka viranomaisen valvonnassa tai muutoin hyväksyttävällä tavalla tapahtunut hävittäminen voidaan 16 §:n 5 kohdassa tarkoitettujen syiden vuoksi hyväksyä verottomaksi. Vähennystä ei kuitenkaan voi tehdä hävikistä, joka johtuu tuotteen perusominaisuuksista.

Edellä 1 ja 2 momentissa tarkoitetun vähennyksen saa tehdä se varastonpitäjä, joka on suorittanut tuotteista valmisteveron tai on velvollinen sen suorittamaan. Jos 1 ja 2 momentissa tarkoitettua vähennystä ei voida tehdä täysimääräisenä verokaudelta suoritettavaa veroa laskettaessa, varastonpitäjä saa vähentää vähentämättä jääneen määrän kulu- van vuoden seuraavilta tai seuraavan kalenterivuoden verokausilta tehtävissä veroilmoituksissa.

18 a §

Yksityishenkilö saa omaa käyttöään varten verotta vastaanottaa toisesta jäsenvaltiosta toisen yksityishenkilön vastikkeetta lähettämiä tupakkatuotteita ja alkoholijuomia enintään seuraavat määrät:

tupakkatuotteita:

— 300 kappaletta savukkeita tai 150 kappaletta pikkusikareita (yksittäispaino enintään 3 grammaa) tai 75 kappaletta sikareita tai 400 grammaa piippu- ja savuketupakkaa; alkoholijuomia:

— 1 litra tislattuja, väkeviä alkoholijuomia, joiden alkoholipitoisuus ylittää 22 tilavuusprosenttia

— 3 litraa tislattuja, väkeviä alkoholijuomia ja aperitiivejä, jotka ovat viini- tai alkoholipohjaisia ja joiden alkoholipitoisuus on enintään 22 tilavuusprosenttia, tai kuohuviinejä tai väkevyitä viinejä

— 5 litraa hiilihapottomia viinejä

— 15 litraa olutta.

Joka vastaanottaa tupakkatuotteita tai alkoholijuomia enemmän kuin 1 momentissa säädetään verottomaksi, on velvollinen suorittamaan ylimenevältä osalta valmisteveron, jonka perusteesta ja määrästä säädetään asiomaaisessa valmisteverolaissa.

22 §

Valtuutetun varastonpitäjän, rekisteröidyn elinkeinonharjoittajan ja veroedustajan on annettava veroilmoitus kultakin verokaudelta viimeistään verokautta seuraavan kalenterikuukauden 18. päivänä.

Muun verovelvollisen on annettava veroilmoitus kahden arkipäivän kuluessa siitä, kun tuotteet on vastaanotettu tai veron suorittamisvelvollisuus on muutoin syntynyt tämä päivä mukaan luettuna. Arkipäiväksi ei katsota arkilauantaita.

Tullihallitus voi erityisistä syistä määrätä veroilmoituksen annettavaksi muuna kuin 1 ja 2 momentissa säädettyä ajankohtana jonkin verovelvollisen osalta.

22 a §

Veroilmoitus on toimitettava 25 §:ssä tarkoitetulle piiritullikamarille.

Postitse saapunut veroilmoitus katsotaan oikeaan aikaan annetuksi, jos veroilmoituksen sisältävä postilähetys on säädettyssä määräajassa jätetty postiin piiritullikamarille osoitettuna.

24 §

Yksityishenkilöiden mukanaan tuomat tai vastaanottamat verotettavat tuotteet on ilmoitettava verotettaviksi ja niiden verotus on toimitettava sen mukaan kuin tullihallitus määrää.

33 §

Jos 32 §:n 1 momentin 1—3 kohdassa tarkoitettu menettely koskee valmisteverotusta, jossa veroa ei määrätä maksettavaksi tai jossa veron määrä on vähäinen eikä veronkorotusta ole määrätty taikka jos tässä laissa tai asianomaisessa valmisteverolaissa tai näiden nojalla annetussa asetuksessa tai näihin säännöksiin perustuvassa tulliviranomaisen päätöksessä tai määräyksessä tarkoitettu ilmoittamisvelvollisuus tai muu velvollisuus on laiminlyöty, voidaan määrätä *virhemaksua* vähintään 100 markkaa ja enintään 30 000 markkaa.

Jos valmisteveron palautuksen saamiseksi on annettu puutteellisia tai vääriä tietoja, voidaan määrätä virhemaksua vähintään 100 markkaa ja enintään 50 000 markkaa.

34 §

Mitä tässä laissa säädetään veronoi-kaususta, jälkiverotuksesta, veronkorotuksesta ja virhemaksusta, koskee soveltuvin osin myös hakemuksesta suoritettuja veronpalautuksia ja 39 §:n 1 momentissa tarkoitettua korkoa.

35 §

Valtuutetun varastonpitäjän, rekisteröidyn elinkeinonharjoittajan ja veroedustajan on

maksettava verokaudelta suoritettava valmistevero viimeistään verokautta seuraavan kalenterikuukauden 27. päivänä. Jos määräpäivä on pyhäpäivä tai arkilauantai, valmisteveron saa maksaa ensimmäisenä arkipäivänä sen jälkeen.

Muissa kuin 1 momentissa tarkoitetuissa tapauksissa valmistevero on maksettava kymmenen arkipäivän kuluessa siitä, kun tuotteet on vastaanotettu tai veron suorittamisvelvollisuus on muutoin syntynyt tämä päivä mukaan luettuna. Arkipäiväksi ei katsota arkilauantaita.

Tullihallitus voi erityisistä syistä määrätä veron maksettavaksi muuna kuin 1 ja 2 momentissa säädettyä ajankohtana jonkin verovelvollisen osalta.

Jos verovelvollinen ei ole saanut verotuspäätöstä tiedoksi ennen tässä pykälässä tarkoitettua määräajan päättymistä, valmistevero on suoritettava veroilmoituksen tai verovelvollisen kirjanpidon mukaisena.

37 §

Jos verovelvollinen ei ole suorittanut valmisteveroa säädettyssä määräajassa, suorittamatta jääneelle verolle lasketaan veronlisäystä.

Jos verovelvollinen suorittaa veron määräajan jälkeen ilman maksuunpanoa, hänen on oma-aloitteisesti maksettava samalla veronlisäystä. Jos veronlisäystä ei makseta oma-aloitteisesti, veroviranomainen määrää veronlisäyksen.

Veronlisäys lasketaan siten kuin veronlisäyksestä ja viivekorosta annetussa laissa (1556/1995) säädetään.

38 §

Maksuunpannulle, maksettavaksi erääntyneelle maksamattomalle valmisteverolle on suoritettava viivekorkoa, joka lasketaan siten kuin veronlisäyksestä ja viivekorosta annetussa laissa säädetään.

40 §

Valmistevero määrätään tuoteryhmittäin veron perusteena olevalta yksiköltä jättämällä täyden yksikön yli menevät osat huomioon ottamatta. Täyden yksikön yli menevät osat otetaan kuitenkin huomioon määrättäessä veroa yksityishenkilöiden mukanaan tuomille tai vastaanottamille verotettaville tuotteille.

41 §

Tulliviranomaisella on oikeus ottaa haltuunsa valmisteveron alaiset tuotteet, joita ei ole asianmukaisesti ilmoitettu verotettaviksi tai joihin ei ole muutoin sovellettu valmisteverotusta koskevia säännöksiä taikka tulliviranomaisen näiden säännösten nojalla antamia päätöksiä ja määräyksiä.

— — — — —

9 luku

Ennakkoratkaisu

11 luku

Huojennus ja maksunlykkäys

12 luku

Tuotteiden siirtäminen

52 §

Valtuutetun varastonpitäjän on siirrettävä yhteisöstä vastaanottamansa tai yhteisön ulkopuolelta tuomansa väliaikaisesti valmisteverottomat tuotteet verottomaan varastoon. Yhteisön ulkopuolelta tuotavien tuotteiden siirron on tapahduttava tullin valvonnassa.

54 b §

Sen, joka lähettää tai vastaanottaa tässä luvussa tarkoitetulla tavalla valmisteveron alaisia tuotteita, on annettava tuotteiden lähettämisestä tai vastaanottamisesta tieto tulliviranomaiselle sen mukaan kuin tullihallitus määrää.

54 c §

Saateasiakirjasta ja tässä luvussa tarkoitusta tuotteiden siirtämiseen liittyvästä menettelystä voidaan antaa tarkempia säännöksiä asetuksella.

60 §

Valtuutetun varastonpitäjän on pidettävä valmisteverotusta varten sellaista kirjanpitoa, josta käy selville verottomassa varastossa valmistettujen, jalostettujen, varastoitujen ja vastaanotettujen sekä varastosta lähetettyjen ja sieltä kulutukseen luovutettujen tuotteiden määrät sekä muut valmisteveron määrittämisestä ja verotuksen valvontaa varten tarvittavat tiedot. Verotonta varastoa koskeva kirjanpitoaineisto on säilytettävä Suomessa.

Muun verovelvollisen sekä sen, joka Suo-

mesta kaukomyynnillä myy valmisteveron alaisia tuotteita toiseen jäsenvaltioon, on pidettävä sellaista kirjanpitoa, josta käy selville vastaanotettujen, hallussa pidettyjen, siirrettyjen ja myytyjen tuotteiden määrät sekä muut valmisteveron määrittämisestä ja verotuksen valvontaa varten tarvittavat tiedot.

Mitä 1 ja 2 momentissa säädetään, koskee soveltuvien osin myös varastonpitäjän tai muun verovelvollisen Suomessa olevan sivuliikkeen edustajaa.

Sen, joka on hankkinut valmisteveron alaisia tuotteita verotta tässä laissa tai asianomaisessa valmisteverolaissa verottomaksi säädettyyn tarkoitukseen, on pidettävä valmisteverotusta varten sellaista kirjanpitoa, josta käy selville verotta hankittujen tuotteiden määrät, tuotteiden käyttö ja varaston määrät.

61 §

Edellä 60 §:ssä tarkoitettu kirjanpitoaineisto, mukaan lukien tositteet, saate- ja vakuusasiakirjat liitteineen sekä muut verotusta varten tarvittavat tiedot ja asiakirjat, on tehtävä selväkielisessä kirjallisessa muodossa tai koneelliselle tietovälineelle, josta se on muutettavissa selväkieliseen kirjalliseen muotoon tai yleisesti käytössä olevaan tallennusmuotoon.

Edellä 1 momentissa tarkoitettu aineisto on säilytettävä neljän kalenterivuoden ajan. Jos aineisto on sekä selväkielisessä kirjallisessa muodossa että koneellisella tietovälineellä, se on säilytettävä molemmissa muodoissa edellä säädetyn määräajan.

62 §

Verovelvollisen on pyydettyä esitettävä asianomaiselle veroviranomaiselle tai tämän määräämälle asiantuntevalle ja esteettömälle henkilölle tarkastusta varten kirjanpitoaineistonsa, kirjeenvaihtonsa ja muut verotuksessa tarpeelliset tiedot pyydettyssä muodossa. Jos tarkastettava aineisto on säilytetty koneellisella tietovälineellä, verovelvollisen on pyydettyä saatettava aineisto selväkieliseen kirjalliseen muotoon tai yleisesti käytössä olevaan tallennusmuotoon. Verovelvollisen on myös esitettävä tarkastajalle varastonsa ja muut tilansa sekä asetettava tarvittavat tilat ja laitteet tarkastuksen suorittamista varten ja muutoinkin avustettava tarkastuksessa.

Tarkastusta suorittavalla henkilöllä on oikeus viedä tarkastettava aineisto tai siitä valmistettu jäljennös pois verovelvollisen toimi-

tiloista muualla tapahtuvaa tarkastusta varten, jos se on mahdollista aiheuttamatta koh-
tuutonta haittaa verovelvolliselle. Aineisto
on palautettava verovelvolliselle heti, kun
sitä ei enää tarvita tarkastuksen suorittamista
varten.

Mitä edellä tässä pykälässä säädetään, kos-
kee soveltuvien osin myös verovelvollisen
Suomessa olevan sivuliikkeen edustajaa ja
sitä, joka on tämän lain tai asianomaisen
valmisteverolain nojalla hankkinut verotta
valmisteveron alaisia tuotteita.

Jokaisen on pyynnöstä annettava tullivi-
ranomaiselle tietoja valmisteveron alaisen
tuotteiden ostoista, hallussapidosta, siirroista
ja myynneistä.

62 a §

Tulliviranomaisella on oikeus päästä va-
rastoihin ja muihin tiloihin, joissa pidetään
hallussa tai kaupallisessa tarkoituksessa käsi-
tellään valmisteveron alaisia tuotteita, ja
suorittaa tarpeellinen tarkastus.

Tulliviranomaisella on oikeus pysäyttää
kulkuneuvo ja tarkastaa se.

64 a §

Sen, joka on 62 ja 64 §:ssä tarkoitettu-
tavalla velvollinen esittämään ja antamaan
veroviranomaiselle valmisteverotusta koske-
via tietoja tai avustamaan tarkastuksessa, on
suoritettava nämä toimenpiteet omalla kus-
tannuksellaan.

68 §

Joka viranomaisen kehotuksesta huolimatta
jättää asianmukaisesti täyttämättä 22,
60—62 §:ssä, 64 §:n 1 momentissa tai
73 §:ssä säädetyn velvollisuuden, on tuomit-
tava *valmisteverorikkomuksesta* sakkoon.

69 §

Rangaistus 66 ja 67 §:ssä säädetyn salassa-
pitovelvollisuuden rikkomisesta tuomitaan
rikoslain 38 luvun 1 tai 2 §:n mukaan, jollei
teko ole rangaistava rikoslain 40 luvun 5 §:n
mukaan tai siitä muualla laissa säädetä anka-
rampaa rangaistusta.

72 §

Tulliviranomaisella on oikeus antaa val-
misteveron alaisen tuotteen purkausta, las-
tausta, kuljetusta, vastaanottamista, varas-
tointia ja lähettämistä koskevia määräyksiä
sekä asettaa valmisteveron alaisen tuotteen
päälykseen, kuljetusvälineeseen taikka va-
rastoon lukko, sinetti tai muu tunnistemer-
ki, jos se on tarpeen verotusta tai sen val-
vontaa varten.

73 §

Sen, joka pitää hallussaan valmisteveron
alaisia tuotteita, on vaadittaessa annettava
tuotteista tulliviranomaiselle näytteitä, jotka
ovat tarpeen verotusta ja sen valvontaa var-
ten.

Tämä laki tulee voimaan päivänä
kuuta 199 .

Helsingissä 24 päivänä marraskuuta 1998